

Komentár evanjelia na sobotu 26. týždňa v Cezročnom období: nádej Neba

Komentár na sobotu 26. týždňa
v Cezročnom období.

„Neradujte sa z toho, že sa vám
poddávajú duchovia, ale
radujte sa, že sú vaše mená
zapísané v nebi.“ Ježiš sa
raduje, keď sa radujú apoštoli,
keď zažívajú Božiu moc.

Zároveň ich učí, čo je pravá
radosť: jednota s Láskou, ktorá
sa začína už tu a ktorá sa završí
v nebi.

Evanjelium (Lk 10, 17-24)

Sedemdesiati dvaja sa vrátili natešení a hovorili:

„Pane, aj zlí duchovia sa nám poddávajú v tvojom mene!“

On im povedal:

„Videl som satana padať z neba ako blesk. Hľa, dal som vám moc šliapať po hadoch a škorpiónoch i po všetkej sile nepriateľa a nič vám neuškodí. No neradujte sa z toho, že sa vám poddávajú duchovia, ale radujte sa, že sú vaše mená zapísané v nebi.“

V tej hodine zaplesal v Duchu Svätom a povedal:

„Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým. Áno, Otče, tebe sa tak páčilo. Môj otec mi odovzdal všetko. A nik nevie, kto je Syn, iba Otec, ani kto je Otec, iba Syn a ten, komu to Syn bude chcieť zjaviť.“

Potom sa obrátil osobitne k učeníkom a povedal:

„Blahoslavené oči, ktoré vidia, čo vidíte vy. Lebo hovorím vám: Mnohí proroci a králi chceli vidieť, čo vidíte vy, ale nevideli, a počuť, čo vy počúvate, ale nepočuli.“

Komentár

Učeníci sa vracajú zo svojej misie a sú nadšení, že zažili moc, ktorú im Pán dal, aby robili zázraky.

Ježiš potvrdzuje, že im dal moc nad nepriateľom, a teší sa z porážky diabla, ale zároveň ich učí, čo má byť skutočným dôvodom ich radosti: nádej na nebo.

Ježiš presmeruje náš pohľad. V tomto živote je veľa príjemných vecí, darov od Boha pre jeho deti, ale to, z čoho

by sme sa mali najviac radovať a na čo sa tešiť, je jednota s Láskou, ktorá sa začína už tu a ktorá sa završí v nebi.

Čo je to nebo? „Tento dokonalý život s Najsvätejšou Trojicou,“ hovorí nám Katechizmus, „toto spoločenstvo života a lásky s ňou, s Pannou Máriou, anjelmi a všetkými blahoslavenými sa nazýva *nebo*. Nebo je konečný cieľ a naplnenie najhlbších túžob človeka, najvyšší a definitívny stav blaženosti“ (bod 1024).

Možno o nebi premýšľame príliš málo. Myšlienka na nebo, na večné šťastie s Bohom, podnecuje nádej, naplňa nás radosťou a vedie nás k tomu, aby sme ťažkostiam tohto života čelili s pokojom človeka, ktorý vie, že sú cestou k dosiahnutiu Lásky. A táto myšlienka nás nevedie k tomu, aby sme zanedbávali svoje povinnosti na zemi. Práve naopak.

Boh dáva nebo tým, ktorí sa snažia svojou láskou a oddanosťou druhým urobiť z tejto zeme predsieň do neba.

Ježiš je zrazu naplnený radosťou v Duchu Svätom a vyjadruje svoju radosť z toho, že vidí malých a pokorných prijímať Božie slovo. Tí, ktorí sa zrieknu pýchy, pochopia slovo, uveria v Ježiša. Múdri a rozumní, teda tí, ktorí si myslia, že sú múdri vo svojej vlastnej múdrosti, a v pokore neuznávajú svoju nevedomosť, zostávajú slepí a nevidia. Predovšetkým máme vidieť v Ježišovi Mesiáša, toho, ktorého poslal Boh, samotného Boha.

Ježiš nám potom jednoduchým a vznešeným spôsobom ukazuje, že je rovný Otcovi. Nemôžeme vedieť, že Ježiš je Boh, ak nám Otec nedá milosť viery. A my nemôžeme vedieť, kto je Otec, ak nám Ho Ježiš nezjaví.

Učeníci sú nazvaní blahoslavenými, šťastnými, lebo videli a počuli Ježiša,

lebo v neho uverili. Viera je Boží dar,
najväčší dar, pretože bez viery niet
spáasy. Človek sa však musí tomuto
daru otvoriť s pokorou a odpovedať
naň celým srdcom.

Tomás Trigo // Photo:
NeonPhoto - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/sabado-
to-26/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/sabado-to-26/) (19.08.2025)